

Til periodisk evaluering NOR 1107 (Sosiolingvistikk, talemålsvariasjon og språkkontakt i Norge) vår 2012

Dette kurset er det Unn Røynealand som har hatt hovedansvaret for de siste åra. Men våren 2012 har hun undervist ved University of Chicago, så hovedansvarlige denne gangen var Arne Torp og Hans-Olav Enger. Tre lærere underviste mer i det de var spesialister i, slik de har gjort de siste åra: Om svensk Sten-Olof Ullström (to timer), om dansk Gitte Mose (to timer), om språkteknologi Janne Bondi Johannessen (seks timer). En potensiell fare ved et slikt opplegg er at det kan bli fravær av helhetsperspektiv. Torp og Enger var likevel mye til stede på hverandres undervisning og på de andres, så vårt håp er at studentene ikke oppfattet kurset som sprikende. Det å være til stede i hverandres timer gav oss også mulighet til å diskutere og komme med innspill i hverandres timer. Dette likte vi – og vi tror også studentene gjorde det. Og det koster ikke ILN noe ekstra – vi har ikke skrevet ekstra timer for det. At Torp og Enger stod for en delt løsning denne gangen, var delvis motivert av økonomiske hensyn. Samarbeidet har likevel gått riktig fint, og for Enger, som har undervist minimalt i språkkontakt fra før, har det vært godt å ikke behøve å ta alt nytt. Vi tror også det er en stor fordel for studentene å møte ulike lærerstemmer.

Pensum ble tatt over mer eller mindre uendret fra forrige gang, altså våren 2011. Det var nok ikke et udelte vellykket grep; Unn Røynealand kjenner akkurat denne litteraturen bedre. Men som sagt var dette opplegget litt en slags nødløsning. Vi to var nok heller ikke helt fornøyde med grunnboka *Dialekter i Norge*, som stod på pensum. Men der viste det seg at mange studenter likte boka. Unn Røynealand hadde ellers gitt oss sine ppt-er for kurset. Det var til stor hjelp.

Kvalifiseringsoppgaver ble gjennomført i form av muntlige presentasjoner, stort sett i gruppe. Det var mange gode innlegg, sjøl om det alltid er vanskelig å administrere denne delen mht tidsbruk. Mange av studentene har mye bra å si, men ikke alltid helt evnen til å begrense seg.

Kanskje har timene våre blitt litt vel *ens*, i den forstand at de har vært litt mye forelesning med et og annet spørsmål ispedd. De har nok også blitt litt preget av at vi er mer interessert i dialektologi og variasjonslingvistikk enn egentlig i språkkontakt og kvalitativ sosiolingvistikk, men at læreres særlige interesser farger undervisningen, er vel verken nytt eller klanderverdig, så lenge pensum gir et visst grunnlag for det.

Ellers er vi faglærere jamt fornøyd. Det virker det også som de fleste studentene er; vi legger ved deres evalueringer og et sammendrag. På evalueringsskjemaet er 11 studenter svært godt fornøyd, mens 11 er godt fornøyd. Til eksamen var det 24 studenter som gikk opp. Ingen fikk F, bare én fikk E, en fikk A og hele 13 fikk B. (!) Det skal likevel også sies at vårt inntrykk av denne studentgruppa var positivt; det var mange flinke studenter, mange gode krefter å spille på.

Blindern, august 2010

Arne Torp Hans-Olav Enger